Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

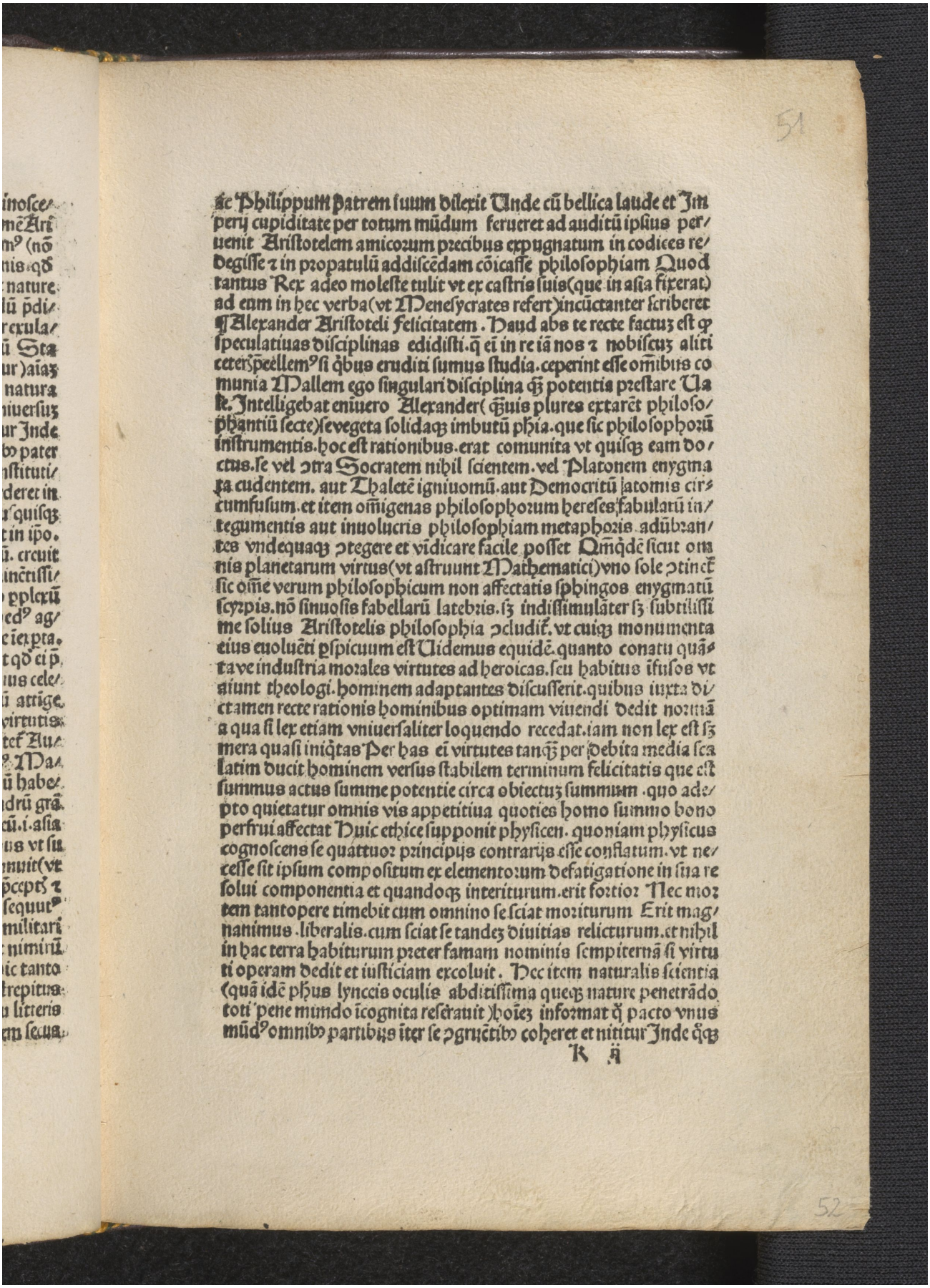

51

ſic Philippum patrem ſuum dilexit Unde cū bellica laude et Im
perij cupiditate per totum mūdum ferueret ad auditū ipſius per
uenit Ariſtotelem amicorum precibus expugnatum in codices re
degiſſe ⁊ in propatulū addiſcēdam cōicaſſe philoſophiam Quod
tantus Rex adeo moleſte tulit vt ex caſtris ſuis (que in aſia fixerat)
ad eum in hec verba (vt Meneſycrates refert) incūctanter ſcriberet
¶ Alexander Ariſtoteli felicitatem. Haud abs te recte factuz eſt q̄
ſpeculatiuas diſciplinas edidiſti. q̄ ei in re iā nos ⁊ nobiſcuz aliti
ceteſpeellem⁹ ſi q̄bus eruditi ſumus ſtudia. ceperint eſſe omibus co
munia Mallem ego ſingulari diſciplina q̄z potentis preſtare Ua
le. Intelligebat eniuero Alexander (q̄uis plures extarēt philoſo
phantiū ſecte) ſe vegeta ſolidaq̄z imbutū phia. que ſic philoſophorū
inſtrumentis. hoc eſt rationibus. erat comunita vt quiſq̄z eam do
ctus. ſe vel ꝓtra Socratem nihil ſcientem. vel Platonem enygma
ta cudentem. aut Thaletē igniuomū. aut Democritū ſatomis cir
cumfuſum. et item omigenas philoſophorum hereſes fabularū in
tegumentis aut inuolucris philoſophiam metaphoris adūbran
tes vndequaq̄z ꝓtegere et vidicare facile poſſet Qm q̄dē ſicut om
nis planetarum virtus (vt aſtruunt Mathematici) vno ſole ꝓtinet
ſic omne verum philoſophicum non affectatis ſphingos enygmatū
ſcyrpis. nō ſinuoſis fabellarū latebris. ſz indiſſimulāter ſz ſubtiliſſi
me ſolius Ariſtotelis philoſophia ꝓcludit. vt cuiq̄z monumenta
eius euoluēti pſpicuum eſt Uidemus equidē. quanto conatu quā
tave induſtria morales virtutes ad heroicas. ſeu habitus ifuſos vt
aiunt theologi. hominem adaptantes diſcuſſerit. quibus iuxta di
ctamen recte rationis hominibus optimam viuendi dedit normā
a qua ſi lex etiam vniuerſaliter loquendo recedat. iam non lex eſt ſz
mera quaſi iniq̄tas Per has ei virtutes tanq̄z per debita media ſca
latim ducit hominem verſus ſtabilem terminum felicitatis que eſt
ſummus actus ſumme potentie circa obiectuz ſummum. quo ade
pto quietatur omnis vis appetitiua quoties homo ſummo bono
perfrui affectat Huic ethice ſupponit phyſicen. quoniam phyſicus
cognoſcens ſe quattuor principijs contrarijs eſſe conflatum. vt ne
ceſſe ſit ipſum compoſitum ex elementorum defatigatione in ſua re
ſolui componentia et quandoq̄z interiturum. erit fortior Nec mor
tem tantopere timebit cum omnino ſe ſciat moriturum Erit mag
nanimus. liberalis. cum ſciat ſe tandez diuitias relicturum. et nihil
in hac terra habiturum preter famam nominis ſempiternā ſi virtu
ti operam dedit et iuſticiam excoluit. Nec item naturalis ſcientia
(quā idē phus lynceis oculis abditiſſima queq̄z nature penetrādo
toti pene mundo icognita reſerauit) hoiez informat q̄ pacto vnus
mūd⁹ omnib⁹ partibus iter ſe ꝓgruētib⁹ coheret et nititur Inde q̄q̄z

K ä

52